

۹ شهرالعلم ۱۷۶
۲ آبان ۱۳۹۸

جامعهٔ پیروان حضرت یزدان در سرزمین مقدس ایران ملاحظه نمایند

عالی بهائی در جوش و خروش است و دلدادگان جمال جانان در شور و هیجان. هرچه به اعیاد سعید میلاد دو مظہر ظہور الهی نزدیک‌تر می‌شویم آثار رشد و نموّبی سابقهٔ شجره مبارکی که آن دو وجود مقدس در این جهان غرس نمودند روز به روز نمایان‌تر می‌گردد و مردم دنیا از ثمرات بی‌منتهای آن بیشتر از پیشتر بهره‌مند می‌شوند. قلوب تقلیب می‌گردد، افکار روشن می‌شود، کودکان درس وحدت و تساوی می‌آموزند، بزرگسالان ره خدمت می‌پویند، اخلاق تهذیب می‌گردد، رفتار تعديل می‌یابد، جوامع ترقی می‌کنند، حیات مادی تحت نفوذ مبادی روحانی پیشرفت می‌نماید، نفوس آفرینش جدید می‌شوند و طنین تمدن الهی هر دم بلندتر می‌گردد.

اگرچه تاکنون پیام اخیر این مشتاقان را خطاب به همه آنان که در سراسر دنیا در بزرگداشت دویستمین سالگرد تولد حضرت اعلیٰ شریکنده ملاحظه نموده‌اید، ولی معتبرم دانستیم هموطنان حضرتش را نیز مخاطب قرار دهیم و موهبتی را که به آن مفتخرید یادآور شویم، چه که آن آفتاب حقیقت سپیده‌اش در شهر شیراز پدیدار گشت تا عالم را وعدهٔ روش‌نایی جدید دهد و صبحش نخست آن سرزمین را منقلب کرد تا جهان را آمادهٔ ظہور حضرت بهاء‌الله کند.

نوری که پیامبران الهی در هر عصر بر زندگی مادی و معنوی انسان می‌افکنند حقایقی را روشن می‌کند که قبل از ظهورشان حتی قابل تصوّر نبوده است. آن مریان، پرتو جدیدی بر روابط ضروریه که ترقی عالم و عالمیان بر آن مبنی است می‌افشانند و مقتضیات دسترسی به آن را فراهم می‌کنند. ظهورشان جواهر مکنون در عرصهٔ وجود را به منصّه شهود می‌رساند و تعالیم‌شان مرحلهٔ نوینی از وحدت را به ارمغان می‌آورد. آنان نوع بشر را بار دیگر تشویق می‌کنند که به صفات روحانی متّصف شود و بر اکتساب کمالات انسانی کوشان گردد و با همت خود و تأیید خداوندی، بنیان سعادت خویش بنا نهند.

ظهور حضرت باب بشارتی بود به خردگرایی و دانایی، به سخاوت و رأفت، به راستگویی و عدالت اجتماعی. مفاهیم و تفکراتی را که به همراه آورد روحی تازه در کالبد فرسوده امکان دمید. وعود دیرین را متحقّق ساخت و رسوم پیشین را ترسیم نوین بخشید. خرافات را زدایید و عقلاً نیت پرورید. آن حضرت مرحله‌ای جدید از روند ترقی و تحول عالم انسانی را آغاز فرمود و در وهلهٔ اوّل هموطنان خویش را به شرکت در فرایند تجدد دعوت کرد. لطفت وجود و قوای آسمانی کلامش مصاحبان را بی‌درنگ مجنوب نمود و

حقایق بیان و جدّابیت آموزه‌هایش به سرعتی معجزه‌آسا سبب بیداری و هشیاری مردمان گشت. در مدتی بسیار کوتاه امرش در سراسر ایران انتشار یافت و آتش عشق الهی در اقشار مختلف آن اجتماع شعله‌ورشده. جمّ غفیری با پیشینه‌های متفاوت دینی و قومی، از زن و مرد، از تجّار و کسبه، از ثروتمند و تهی‌دست، از عقلاً و ادب، از پیرو جوان، از روحانیون و حتّی شاهزادگان، در شهرها و روستاهای جمع پیروانش پیوستند و ندای نویدبخش او را برای ساختن اجتماعی بر مبنای عدالت و عاری از ظلم و استبداد به گوش جان شنیدند. تعداد فقهای راستین و علمای دین که مقام منیعش را ستودند و امر حضرتش را پذیرفتند محیر العقول بود و شامل جناب وحید که از فاضل‌ترین دانشمندان مملکت و معتمد و نماینده پادشاه برای تحقیق درباره حقانیت ظهور جدید بود نیز می‌گشت. برطبق برآورد محققین و مستشرقین آن زمان جمع کثیری از مردم ایران پیرو و مرید حضرت اعلیٰ گشتند و در تعهد به ایمان نویافته شجاعتی بی‌مثیل نشان دادند.

ولوئه آیین جدید زلزله بر ارکان نظم قدیم انداحت و موجب اضطراب و حسد ارباب قدرت و صاحبان منصب شد و آنان را به این امید واهی کشاند که ایجاد رعب و وحشت سبب نفی کلام و تاریکی نور حضرت باب گردد، پس بی‌رحمانه مقاومتش نمودند. متعصّبین متنفذ جملگی پرچم اعتراض برافراشتند و دولت‌مردان و مردم را ترغیب به ستم در ابعادی بی‌سابقه نمودند. به درستی، تاریخ معاصر چنین قتل و تاراجی را که براو و پیروان او به دست زمامداران و یا به تحریک آنان مجرماً شد به ندرت مشاهده نموده است. فجایعی که اغلب در معابر عمومی و کوچه و بازار صورت می‌گرفت تا درس عبرت برای دیگران گردد، در اثر استقامت آن بی‌گناهان به کرّات باعث بیداری و آگاهی موجی تازه از نفوس پاک‌طینت می‌گشت. در چند مورد محدود هنگامی که آن ستم‌دیدگان مورد محاصره کینه‌وران و شقاوت بی‌امان قرار گرفتند، دلیرانه به دفاع از خود پرداختند ولی نهایتاً آن مظلومان طعمه تزویر گشتند و به نحوی فجیع قلع و قمع شدند. بعد مخالفان سعی در محو تأثیرات آیین جدید نمودند و به طور منظم کوشیدند تا خاطره نفوذ شگرف ظهور حضرت اعلیٰ را از قلوب و اذهان ایرانیان بزدایند. مدتی ذکرش را در کشور زادگاهش منع کردند و هنگامی که مؤثّر واقع نشد لب به لعن و دشنام گشودند و افسانه‌سرایی آغاز نمودند، تاریخ را تحریف کردند و حقایق را تکذیب. دوست را دشمن نامیدند و وقایع را واژگون جلوه دادند. هدیه ناب را فتنه باب خواندند و محبوب اعلیٰ را به خاموشکده ادنی سپردند و بدین ترتیب ظلمی عظیم در حق آیندگان روا داشتند، ولی غافل از آنکه بیشمارند خاندان‌های ایرانی که در تاریخچه خویش به نوعی با نهضت حضرتش مرتبطند، و بی‌حسابند نقاطی در پهنه آن مزد و بوم که به خون پیروان مظلومش گلگون گشته‌اند. آثار آن رستاخیز روحانی در آن سرزمین باستانی تا ابد ماندگار می‌گردد و نتایج معنویش سرانجام آشکار.

یکی از ویژگی‌های بارز امر حضرت اعلیٰ نقش برجستهٔ جوانان است که به صورتی شگفت‌انگیز پیشتر و پیشانگ شدند و در کی عمق از مقتضیات عصر جدید نشان دادند و به همگان درس همت و شهامت آموختند. خود حضرتش بیست و پنج ساله بود که اظهار امر فرمود، حضرت قدوس در بیست و دو سالگی به زینت ایمان مزین شد، حضرت طاهره بیست و چندی سال بیش نداشت که به امر مولايش لبیک گفت و جناب ائمّه در ریحان شباب بود که مؤمن گشت. زینب دلیر را به یاد آورید که در عنفوان جوانی چگونه حماسه آفرید و رستم دو جهان شد. امروز نام قهرمانان ایرانی این نهضت جدید در پهنه‌گیتی ورد زبان‌هاست و شهامت آن جاودانان سرمشق همگان. علم داران جوان جامعهٔ اسم اعظم در سراسر جهان به یاد آن دلاوران، با دل و جان به خدمت نوع انسان برخاسته‌اند و برای بهبود عالم و ترقی اجتماع فدایکاری می‌نمایند، به کسب خصایل روحانی می‌پردازند و به تربیت و آموزش کودکان و نوجوانان مشغولند. در ایران نیز نور چشمان ما علیرغم تضییقات بیشمار با دل‌های پاک و عاری از هر کینه و عناد قهرمانانه قائم به ادای وظایف روحانی و کسب معارف و علوم و فنون و امور معاش و تأسیس خانواده‌اند، شالودهٔ جامعهٔ آینده را بر پایه‌های استوار ایمان بنیان نهاده‌اند و خدمت به اهل ارض را محور اصلی زندگی خود قرار داده‌اند.

باری، بعد از غروب آن شمس تابان، سرانجام وعود او جلوه نمود و سپیدهٔ خورشیدی نوین نمایان شد. حضرت بهاء‌الله ظهور فرمود و شریعت الهی را تازه کرد، جمع سرخورده را سروسامان داد و اسباب عزّت ابدی برای آنان و برای نوع انسان مهیا فرمود، آموزه‌هایی را که سبب علوّ دولت و اعتلای ملت در سراسر عالم است تعلیم داد، نزاع و جدال را نهی نمود و خلق بدیعی در جهان از هر قوم و زبان تربیت کرد تا خالصانه خدمت و محبت به نوع بشرکنند، یگانگی عالم انسانی را تحکیم بخشند، پایه الفت نهند و با همکاری با اجتماع خویش، مدنیّت الهی را ترویج دهند.

حال ای عزیزان، در این برهه از زمان که پیروان اسم اعظم در تمام نقاط جهان دوستان و آشنايان و همسایگان و همکاران و همپکران را جملگی به جشن‌های دو میلاد خجسته فرامی‌خوانند و آنان را دعوت به تفکّر در معانی فرخنده سالگرد تولّد مبشر و منادی این دور پر نور می‌نمایند، به راستی بدانید که برای ایرانیان اهمیّت و میمانت این عید دو صد برابر است. همگان را اطمینان دهید که هنگام تحقّق وعود حتمیّة آن دو مطلع نور فرا خواهد رسید، آشوب دنیا التیام یابد و صلح و آشتی دائمی بین اهل عالم جلوه نماید و وحدت نوع انسان رخ بگشاید.

سِـ الـصـلـ اـعـظـمـ